

TYGODNIK SALWATORSKI

2.04.2017 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 14 (1162) ● Rok 24

IDŹCIE I GŁOŚCIE

*Papież JP II w Wadowicach 1999
j. Fulemow 2017*

"Tu się wszystko zaczęło..."

W numerze:

- Wywiad Tygodnika - Ks. Prałat Stanisław Jaśkowiec •
- Wielkopostne Kościoły Stacyjne • Kazania pasyjne – Salwator 2017 cz. IV •
 - Seniorzy na chopinianach w Collegium Maius - fotoreportaż •
 - Święty Jan Chrzciel de La Salle (1651 - 1719) • REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE • TRIDUUM PASCHALNE - program •

TYGODNIK SALWATORSKI

Redaguje zespół w składzie:

Red. nac.: ks. Tomasz Gędek, Jan Deskur,
Maria Gracja Krzyżanowska, Krzysztof Bar,
Dorota Jasińska, Felicja Niedzielska
Barbara i Andrzej Skrzyński,

Ilustracje:

Jerzy Pulchny

Skład, redakcja techniczna i graficzna:

Krzysztof Korzeniak

Adres redakcji:

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88;
e-mail: tygodniksalwatorski@gmail.com;
www.tygodniksalwatorski.pl
(administruje Roman Topór-Mądry).

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów.

Tygodnik można zaprenumerować
w zakrystii kościoła SS. Norbertanek.

Można go nabywać we wszystkich kościołach
na terenie Parafii.

Kancelaria Parafialna

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88
www.parafiasalwator.pl

Dni i godziny urzędowania

Dzień tygodnia	Kancelaria	Zarząd Cmentarza
poniedziałek	16.00 - 17.30 ks. Tomasz[k,p]	nieczynne
wtorek	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k,p]	16.00 - 17.30
środa	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k], ks. Mikołaj[p]	16.00 - 17.30
czwartek	16.00 - 17.30 ks. Ryszard[k,p]	nieczynne
piątek	9.00 - 10.30 ks. Proboszcz[k,p]	9.00 - 10.30
sobota	9.00 - 10.30 ks. Ryszard, ks. Mikołaj, ks. Tomasz	nieczynne

k - dyżur w kancelarii, p - dyżur w parafii

Msze święte i nabożeństwa

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:30 9:00 10:30 12:00 13:15 19:00

Kościół Najświętszego Salwatora:

11:15 - lipiec, sierpień - 2, 4, 5 niedziela miesiąca;
od września do czerwca w każdą niedzielę, miesiąca

Kaplica św. Małgorzaty:

11:15 - lipiec, sierpień - 1. i 3. niedzielę miesiąca

Kaplica Wszystkich Świętych:

10:00 - maj, czerwiec, wrzesień, październik

DNI POWSZEDNIE

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:15 8:00 18:00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

- Msza św. dla dzieci godz. 17.00.

Telefon do kancelarii: 12 424 43 60

Nr konta Parafii: PKO Bank Polski S.A.

30 1020 2892 0000 5402 0490 7434

Zachęcamy wszystkich chętnych do współpracy z
„Tygodnikiem Salwatorskim”.

Czekamy na wasze teksty i artykuły pod adresem:

tygodniksalwatorski@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania
nadesłanych materiałów. Redakcja zastrzega sobie także prawo
odmowy przyjęcia tekstu, reklamy lub ogłoszenia.

Drodzy Czytelnicy Tygodnika!

Dziś o 21.37 nasze myśli skierują się ku Wielkiemu Świętemu Polakowi,
Papieżowi Janowi Pawłowi II. A On kierował do nas wiele mądrych słów na
każdym etapie naszej najnowszej historii:

„Polska jest matką szczególną. Nielatwe są jej dzieje, zwłaszcza na prze-
strzeni ostatnich stuleci. Jest matką, która wiele przecierpiała i wciąż na nowo
cierpi. Dlatego też ma prawo do miłości szczególnej”. (Przemówienie na Okę-
ciu, 1983 r.)

„Nie ma wolności bez solidarności! Dzisiaj wypada powiedzieć: nie ma soli-
darności bez miłości, więcej! Nie ma przyszłości człowieka i narodu”.

(Homilia, Sopot, 1999 r.)

„Dekalog jest jak Kompas na burzliwym morzu, który umożliwia nam trzy-
manie kursu i dopłynięcie do lądu”. (Homilia, Lwów, 2001 r.)

„Ewangelia (...) to proroctwo o człowieku. Poza Ewangelią człowiek pozo-
staje dramatycznym pytaniem bez odpowiedzi”. (Książka Pamięć i tożsamość,
2005 r.)

24 marca Papież Franciszek na spotkaniu z przywódcami krajów należą-
cych do Unii Europejskiej powiedział (przypominając także słowa Jana Paw-
ła II): Ojcowie założyciele przypominają nam, że Europa nie jest zbiorem za-
sad, których należy przestrzegać, podręcznikiem protokołów i procedur, których
należy przestrzegać. Jest ona życiem, sposobem pojmowania człowieka wycho-
dząc od jego transcendentnej i niezbywalnej godności, a nie tylko zbiorem praw,
których należy bronić, albo żądań, których trzeba dochodzić. U źródeł idei Eu-
ropy leży „postać i odpowiedzialność osoby ludzkiej z jej zacznym ewangelicz-
nego braterstwa, [...] z jej pragnieniem prawdy i sprawiedliwości zaostrożonym
przez tysiąclecie doświadczenie. Ojcom Europy poświęciłem pierwszą część
swojego wystąpienia, abyśmy mogli się pobudzić ich słowami, aktualnością ich
myśli, cechującym ich entuzjastycznym zaangażowaniem na rzecz dobra wspól-
nego, pewnością bycia częścią dzieła większego niż ich osoby i bogactwem oży-
wiającego ich ideału. Ich wspólnym mianownikiem był duch służby, w połącze-
niu z pasją polityczną, oraz świadomością, że „u źródeł cywilizacji europejskiej
tkwi chrześcijaństwo”, bez którego zachodnie wartości godności, wolności i spra-
wiedliwości okazują się w większości niezrozumiałe. „Jeszcze dzisiaj – powie-
dział Jan Paweł II – dusza Europy pozostaje zjednoczona, ponieważ oprócz tych
wspólnych początków żyje wspólnymi wartościami chrześcijańskimi i ludzkimi,
takimi jak godność osoby ludzkiej, głębokie przywiązanie do sprawiedliwości i
do wolności, pracowitość, duch inicjatywy, miłość rodzinna, szacunek dla ży-
cia, tolerancja, pragnienie współpracy i pokoju, które są jej cechami charakte-
rystycznymi”

Jan Paweł II podkreślał: „Europa posiada chrześcijańskie korzenie i chře-
ścijańską tożsamość. Chrześcijańska tożsamość Europy nie określa bowiem ni-
czych przywilejów ani prerogatyw, ale mówi przede wszystkim o zadaniach
stojących przed samymi ochrzczonymi. I od nas Polaków będzie w niedalekiej
przyszłości zależeć, czy ta Europa będzie jeszcze żyć Chrystusem.”

Trzeba więc w tym miejscu wspomnieć, że jeden z ojców założycieli dzi-
siejszej Unii Europejskiej - Robert Schuman - jest kandydatem do wyniesie-
nia na ołtarze. „Był katolikiem, który codziennie karmił się Eucharystią, wsłu-
chiwał się w głos Magisterium, a jednocześnie działał na rzecz dobra wspólne-
go. ... Dzisiaj zwłaszcza, gdy spotykamy się z tak dużą nieufnością ludzi wo-
bec polityków, chcemy pokazać jako wzór tego człowieka, dla którego praca
polityczna była niczym innym, jak tylko drogą do osobistej świętości. ... żył
bardzo skromnie, ... w prostocie niemal mnisiej, a to, co miał, przeznaczył dla
dobra wspólnego. Dzisiaj zwłaszcza, gdy spotykamy się z tak dużą nieufnością
ludzi wobec polityków, chcemy pokazać jako wzór tego człowieka, dla które-
go praca polityczna była niczym innym, jak tylko drogą do osobistej święto-
ści” - mówi o. Ardura, postulator w procesie beatyfikacyjnym.

A co w Tygodniku - przeczytajcie sami.

Redaktor prowadzący Barbara Skrzyńska

Parafia Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny w Wadowicach

Ksiądz Prałat Stanisław Jaśkowiec, proboszcz Parafii Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny odpowiada na pytania Tygodnika Salwatorskiego

TS: Objął Ksiądz parafię znaną i ważną nie tylko dla Polaków, ale także dla wiernych na całym świecie. Jak Ksiądz przyjął tę nominację?

Gdy dowiedziałem się od księdza kardynała Stanisława Dziwisza i jego biskupów pomocniczych, że mam zostać proboszczem w parafii, w której urodził się i został ochrzczony Karol Wojtyła, najpierw pojawiło się zaskoczenie, a potem wielka radość.

Ucieszyłem się z tego, że zostałem proboszczem w miejscowości, którą znam od dziecięcych lat. Często odwiedzałem Wadowice w towarzystwie moich rodziców, znajomych i kolegów. Przychodząc do tej niezwykłej parafii, postanowiłem kontynuować to, co rozpoczęli kiedyś moi poprzednicy na tym stanowisku. A byli nimi: ks. infułat Edward Zacher, ks. infułat Kazimierz Suder i ks. infułat Jakub Gil, którego znam od kilkudziesięciu lat. Byłem jego wikariuszem w Parafii Miłosierdzia Bożego w Krakowie - Nowej Hucie na Wzgórzach Krzesławickich. Miło i z wdzięcznością wspominam tamte lata.

TS: Parafia pełni ważną rolę w życiu wiernych. Czy Parafia pod wezwaniem Ofiarowania Najświętszej Marii Panny stawia sobie inne zadania?

Celem istnienia parafii jest rodzenie świętości w ludziach. To cel naszego życia. Stąd nie należy się jej bać. Czasem możemy mieć przed oczyma tych wielkich świętych, którzy dążąc do świętości żyli zanurzeni w świecie każdego dnia – w pracy, życiu rodzinnym, życiu społecznym, wszędzie tam, gdzie jesteśmy, żyjąc w jak najdoskonalszej miłości wzajemnej, a czego przykład dał nam Święty Papież – Jan Paweł II.

TS: W jaki sposób ks. Proboszcz opisze drogi wiary swoich parafian?

Dzisiaj wielu ludzi – również w Wadowicach – poszukuje różnych sposobów i dróg, aby pogłębić swoją religijność. To dobry znak. Poznali i pokochali Pana Boga i pragną za Nim iść, między innymi przez działalność w różnych grupach w naszej parafii. Pan Bóg kieruje losami historii i dopuszcza różnego rodzaju etapy. Raz jest to wiosna Kościoła, innym razem jesień, ale potem znowu przychodzi wiosna. Tak było w historii Kościoła i tak będzie pewnie w przyszłości, również w naszej parafii.

TS: Życie w parafii wzbogacają zapewne pielgrzymi?

W Wadowicach jesteśmy świadkami wielu licznych pielgrzymek z Polski i z całego świata. Pielgrzymi modlą się przy chrzcielnicach, dziękując Bogu między innymi za to, że mogli żyć w czasach, w których papieżem był św. Jan Paweł II Wielki. Tyśiące wpisów do pamiątkowej księgi są wyrazem wiary i głębokiej ufności wierzących w pomoc i we wstawiennictwo św. Papieża w różnych intencjach, z którymi tu przybywają. My również już od kilku lat pielgrzymujemy z wdzięcznością na Jasną Górę, dziękując Panu Bogu za dar Świętego Papieża. Niestrudzonym organizatorem pielgrzymek jest ksiądz infułat Jakub Gil.

Bardzo się cieszę z obecności pielgrzymów odwiedzających naszą Bazylikę, jak również Dom Rodzinny Wielkiego Papieża, który znajduje się w sąsiedztwie Bazyliki. Podczas Świątowych Dni Młodzieży Dom ten w ciągu tylko jednego dnia odwiedziło ponad 3000 pielgrzymów z całego świata. To samo działo się w naszej Bazylice.

TS: Jakie uroczystości parafialne związane są z upamiętnieniem św. Jana Pawła II?

Od kilkunastu lat 18 maja - w rocznicę urodzin Karola Wojtyły - do Wadowic przybywają uczniowie szkół noszących Jego imię. Są to setki młodych ludzi, którym przewodniczą w pielgrzymowaniu ich nauczyciele, katecheci, wychowawcy, rodzice. W tym roku uroczystościom będzie przewodniczył arcybiskup metropolita krakowski Marek Jędraszewski.

Duszpasterzując w papieskiej parafii chciałbym, żebyśmy wciąż czuli się dziećmi ukochanego Boga, wspólnotą braci i sióstr, których łączy Chrystus, Jego miłość, a także to, że mieszkamy w tak niezwykłym mieście i na ziemi, której Patronem jest św. Jan Paweł II. Chciałbym i tego pragnę, abyśmy na co dzień chcieli i umieli docenić tradycję naszej parafii i miasta, w którym dla Ojca świętego „wszystko się zaczęło”.

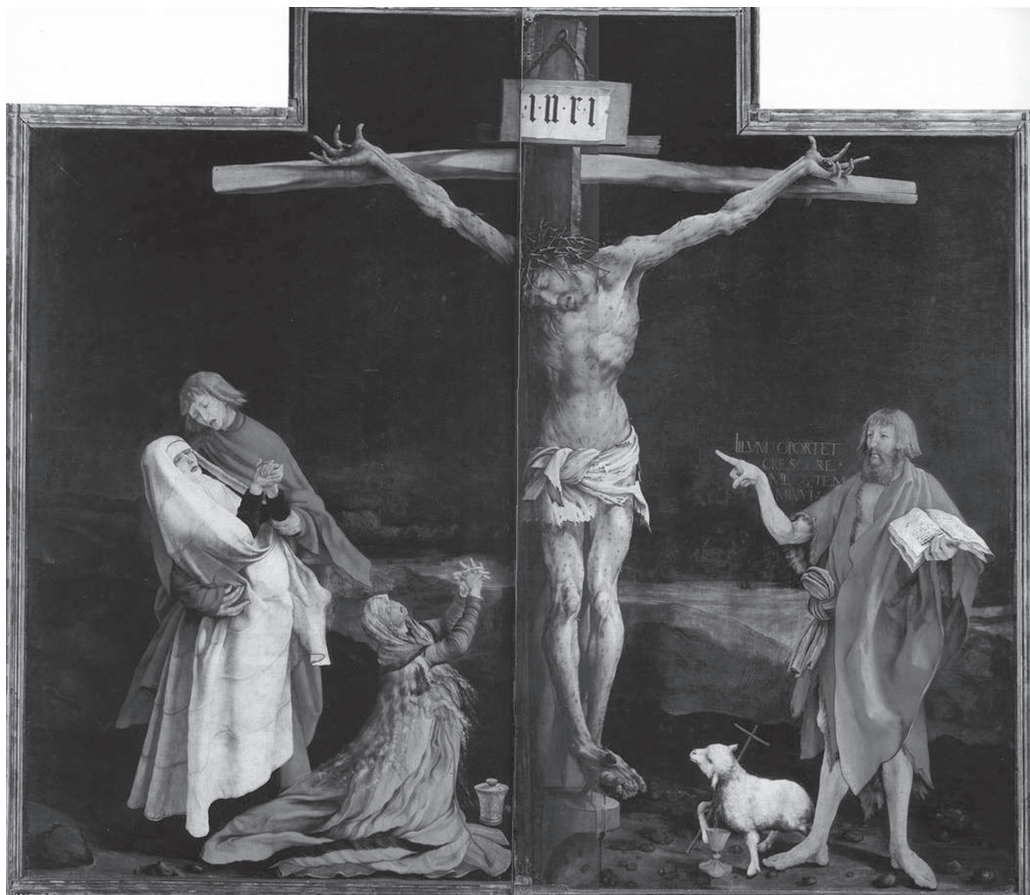
Zechce Ksiądz Prałat przekazać parę słów czytelnikom Tygodnika Salwatorskiego?

Zbliżają się Święta. Życzę wszystkim Czytelnikom i sobie, żebyśmy widzieli w Chrystusie Zmartwychwstałym światło nadziei dla naszej codzienności. On jest Bogiem, który chce nam towarzyszyć na każdym kroku. Przeżyjmy radość z tego, że Chrystus Zmartwychwstały jest z nami. Niech w naszych rodzinach i parafiach zagości chrześcijańska radość i ludzka życzliwość. Niech towarzyszy nam nieustanna opieka św. Jana Pawła II Wielkiego.

Tygodnik Salwatorski - Barbara i Andrzej Skrzyńscy

Męka Pana naszego Jezusa Chrystusa oczami artystów

Kazania pasyjne – Salwator 2017. Cz. IV

4. Ukrzyżowanie, Grünewald

Minęła już połowa Wielkiego Postu, a zatem i nasze oczekiwanie na Paschę jest już za półmetkiem. Od kilku tygodni zatrzymujemy się nad kolejnymi obrazami męki Chrystusa Pana. Chcę powrócić do myśli, którą rozpocząłem tegoroczne kazania pasyjne: „rozważanie męki naszego Pana, Jezusa Chrystusa, nie jest przecież (i nie może być!) tylko ćwiczeniem intelektualnym. Chodzi tu o coś o wiele większego, o **przeżycie** wydarzenia. A żeby przeżyć, trzeba żyć, a żeby żyć, trzeba być”.

Dokonujemy tego niełatwego ćwiczenia wprowadzenia samych siebie w tajemnicę męki Pańskiej, zagłębienia się w nie, przeżywania razem z Chrystusem – na tyle, na ile jest to możliwe – Jego męki i śmierci. By ułatwić sobie to zadanie, posilkujemy się dziełami sztuki, dając się im wprowadzać w te tajemnice. Zabieg ten nie jest niczym nowym w szerokim nurcie tradycji Kościoła. Wręcz przeciwnie, był on już obecny we wczesnym chrześcijaństwie, ale w sposób szczególny zaznaczył się w średniowieczu. Sztuka średniowieczna miała być właśnie kazaniem w obrazach, ilustracją świętych prawd głoszonych przez Kościół. Temu służyło sakralne malarstwo średniowieczne, sztuka witrażowa, rzeźba, a nawet architektura. Gdyby średniowieczne katedry, czy nawet zwykłe kościoły opróżnić ze wszystkich rzeźb, ołtarzy i obrazów, już sama architektura daje pierwszą lekcję katechizmu, mówiąc wyraziście o tym, kto jest Stwórcą tego świata, kim jest Bóg, a kim człowiek, jak dokonało się dzieło odkupienia i dokąd powinny wędrować dążenia człowieka.

Właśnie celowi zilustrowania wiary Kościoła, podporządkowana jest środkowa kwarta wielkiego Ołtarza z Isenheim, pędzla Grünewalda, a właściwie Mathisa Gothardta Nithardta. W wizerunku tym darmo szukać piękna w rozumieniu chociażby artystów włoskich. Ale celem autora obrazu nie jest też wywołanie szoku, zbulwersowanie czy też inne pochodne motywy, jakie – niestety – towarzyszą niektórym tzw. „wydarzeniom artystycznym” w naszych czasach. I choć wielu w Grünewaldzie chciałoby widzieć takiego właśnie średniowiecznego skandalistę, nic bardziej błędnego. Mistrz, planując wypełnienie tej kwarty ołtarza sceną ukrzyżowania, zdawał sobie sprawę, że na obraz ten patrzeć będą przede wszystkim oczy alzackich wieśniaków, przychodzących do parafialnego kościoła na mszę świętą. Nie chciał ich szokować; zresztą po co miałby to robić? Malując, stawał się raczej jak kaznodzieja głoszący Mękę Pańską, który „nie cofnął się przed niczym, by przybliżyć brutalność tej pełnej cierpienia sceny: ciało konającego Chrystusa zniekształca męka Krzyża; z pokrywających je jęczących się ran po biczowaniu sterczą kolce. Ciemnoczerwona krew tworzy uderzający kontrast z chorobliwie zielonkawą barwą ciała. Rysy twarzy i wymowne gesty rąk mówią nam o znaczeniu Kalwarii” (E.H. Gombrich, O sztuce).

Ale cierpienie Zbawiciela znajduje też wyraziste odzwierciedlenie w postaciach tworzących tzw. grupę ukrzyżowania. Maryja odziana we wdowie szaty (właściwie nie odróżniające się barwą od bladości twarzy) mdleje w ramionach św. Jana. Malarz zawiera w tym geście dwa zna-

ne nam zdania, wypowiedziane przez Chrystusa, a zanotowane właśnie przez Jana: Niewiasto, oto syn Twój; Oto Matka twoja (J 19, 26-27). Po drugiej stronie krzyża widzimy Jana Chrzciciela oraz towarzyszący mu starożytny symbol baranka niosącego krzyż i przelewającego swą krew do kielicha Eucharystii. Jan majestatycznie wskazuje na Zbawiciela, a gestowi temu towarzyszą wypisane słowa, również zaczerpnięte z Janowej Ewangelii: Potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszał (J 3, 30).

Te dwa wymowne elementy: gest Jana Chrzciciela oraz słowny komentarz do ukazanej sceny, nie pozostawiają wątpliwości co do tego, jaki był zamiysł średniowiecznego mistrza pędzla. Chodziło mu o to, by człowiek patrzący na ołtarz rozważył te słowa, co więcej, żeby ich **doświadczył!** Potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszał. Warto zwrócić uwagę na to, jak przedstawione tu postacie bardzo różnią się wielkością. Wystarczy porównać dłonie klęczącej pod krzyżem Marii Magdaleny z dłońmi Ukrzyżowanego, by w pełni zdać sobie sprawę z tej zaskakującej różnicy. Grünewald odrzucił jedną z podstawowych reguł sztuki nowocześniejszej wprowadzoną w renesansie (obraz został namalowany w roku 1515) i konsekwentnie powrócił do zasady obowiązującej w średniowieczu: zróżnicował wielkość postaci w zależności od odgrywanej przez nich roli. „Podobnie, jak poświęcił ideę przyjemnego dla oka piękna, aby wyeksponować duchowe przesłanie ołtarza, tak samo zlekceważył nowoczesny wymóg zachowania właściwych proporcji, ponieważ pomogło mu to wyrazić mistyczną prawdę słów św. Jana” (E.H. Gombrich, O sztuce).

Oglądając obraz z odpowiedniej perspektywy, odnosi się wrażenie, iż Chrystus rzeczywiście staje się większy. Autor nie posługuje się grą światła i cienia w celu wprowadzenia poczucia trójwymiarowości, jednakże celowe zachwianie proporcji pozwala mu osiągnąć podobny efekt. Wszystkie postacie pod krzyżem zdają się być zepchnięte na drugi plan. Efekt ten został dodatkowo wzmocniony za pomocą gestu odchylonych głów, jak gdyby grupa rozsuwała się, by zrobić miejsce Ukrzyżowanemu. Nawet poprzeczna belka krzyża została przez artystę wyraźnie wygięta, sprawiając wrażenie wypychania całego przedstawienia poza ramy obrazu.

Chrystus ma wzrastać, ja mam się umniejszać. Właśnie... ja mam się umniejszać. Już nie mieszkańcy alzacckiej wioski, już nie turyści udający się do muzeum w Colmarze, by obejrzeć to niebywałe dzieło. Nie oni! Ja mam się umniejszać, ja mam stawać pod Krzyżem, ale umieć odsunąć się na bok, jak Maria Magdalena, jak Jan, ukochany uczeń Pana, jak sama Matka Bolesna. Umniejszyć się, ale nie dla zasady, nie z fałszywej pokory. Umniejszyć się, żeby zrobić miejsce dla Niego. To przedziwne, ale w Ołtarzu z Isenheim umniejszył się sam autor. Umniejszył się, ponieważ nie poszedł za postępowymi na owe czasy odkryciami artystycznymi, ale skorzystał ze starych sprawdzonych środków, stosowanych przez malarzy prymitywnych. Ale myliłby się ten, kto posądziłby Grünewalda o brak talentu. O jego mistrzostwie i o znajomości tych nowych zasad malarskich świadczy obraz Zmartwychwstanie namalowany w tym samym roku do tego samego ołtarza. Zaskakuje nas gwałtowność z jaką ukazał autor zarówno świetlistość łuny spowijającej ciało Zmartwychwstałego, jak i bez-

radne gesty żołnierzy, oszołomionych owym niewyjaśnionym zjawiskiem.

Warto pochylić się i nad tym dziełem, ale dziś tylko sygnalizuję jego istnienie, niejako dla kontrastu, korzystając z faktu, iż jest to niedziela „Laetare”, zapowiadająca zbliżające się święto Zmartwychwstania. Mając w świadomości to, że ono nadejdzie, wracamy do sceny ukrzyżowania i rozważamy my sami słowa zapisane czerwoną farbą na centralnym przedstawieniu Ołtarza z Isenheim: Potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszał. A umniejszać się, to nie szukać siebie, nie mówić o sobie, nie zwracać uwagi na siebie, nie zasłaniać sobą Chrystusa. O tym, jak trudno podołać temu zadaniu wiedział doskonale Jan zwany Chrzcicielem. Wielu ludzi jego właśnie uważało za oczekiwanego mesjasza. Nie uległ jednak pokusie wyzyskania stosownej chwili, choć tłumy gromadziły się wokół niego nad Jordanem, gdzie chrzczył. Gdy wypowiadał słowa: Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata (J 1, 29), musiał przecież wiedzieć, że uczniowie, których zgromadził wokół siebie, odejdą. Ale pozwolił, żeby tak się stało, oddał ich Chrystusowi.

Znamienne to słowa, bowiem stały się one codziennie powtarzaną przez kapłana frazą, w momencie, gdy ukazuje Świętą Hostię. Każdy z nas, księży, wie dobrze o tym, że o wiele łatwiej jest powtarzać te słowa, trzymając Chrystusa w dłoni, niż żyć nimi. Kiedy je wypowiadam, zasłaniam Tobą swoją twarz i to Ty jesteś pomiędzy mną, a ludźmi, których mam oddać Tobie. Ale czy oddaję? A może przez resztę dnia zasłaniam Twoją twarz swoją, a Twoje dzieło moimi małymi dziełami.

Każdy z nas, którzy teraz wpatrujemy się i teraz w Chrystusa - Baranka Bożego, zadaje sobie to samo pytanie. Może zwłaszcza rodzice, myśląc o swoich dzieciach i o tym, czy wystarczająco wyraźnie wskazywali i wskazują na Tego, który jest Ojcem. Może rodzice chrzestni, którzy już dawno zapomnieli, że nimi są i że zobowiązali się do tego, by pokazywać swoim chrześniakom Chrystusa. Może małżonkowie, których patrzenie na siebie z miłością musi być w sakramencie małżeństwa najpierw wspólnym patrzeniem na Chrystusa i prowadzeniem współmałżonka nie do siebie, ale właśnie do Niego.

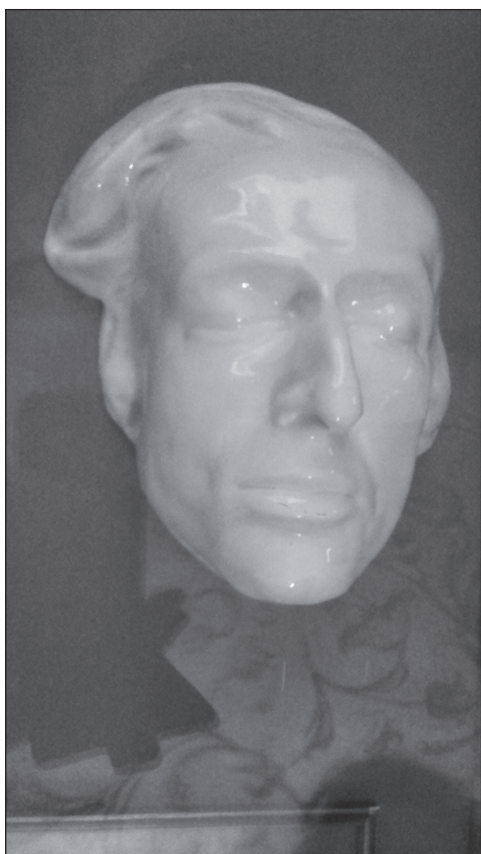
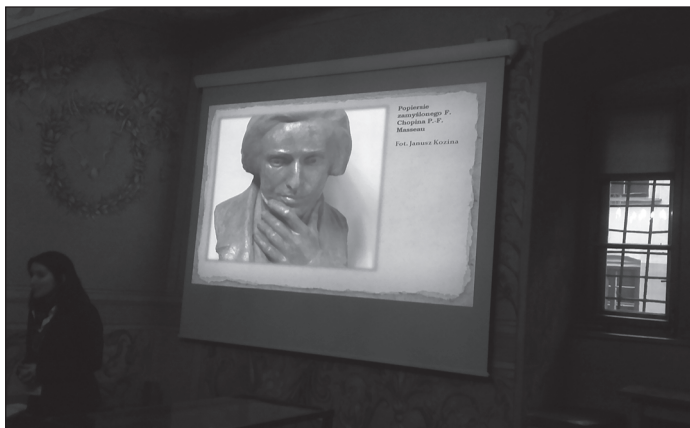
Może i o tym myślał autor Ukrzyżowania z Ołtarza z Isenheim, gdy umieszczał na swoim obrazie słowa: Potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszał.

*Krzyżu święty, nade wszystko,
drzewo przenajszlachetniejsze!
W żadnym lesie takie nie jest,
jedno, na którym sam Bóg jest.
Słodkie drzewo, słodkie gwoździe
rozkoszny owoc nosiło.*

*Tyś samo było dostojne,
Nosić światowe Zbawienie,
Przez cię przewóz jest naprawion,
Świata, który był zagubion,
Który święta Krew polała,
Co z Baranka wypłynęła.*

*Niesłychana to jest dobroć,
Za kogo na krzyżu umrzeć,
Któż to może dzisiaj zdziałać,
Za kogo swoją duszę dać?
Sam to Pan Jezus wykonał,
Bo nas wiernie umiłował.*

ks. Mikołaj

Parafialna Droga Krzyżowa

**7 kwietnia (piątek) 2017 r.
godz. 19.00**

**Trasa: kościół pw. Najśw.
Salwatora - Al. Waszyngtona –
kaplica Bł. Bronisławy**

Parafialny Klub Salwator

Ze względu na rekolekcje i Wielki Tydzień spotkamy się dopiero po Wielkanocy. Głębokiego przeżycia tych ważnych dni wszystkim klubowiczom życzą Barbara i Andrzej Skrzyńscy

Lista kościołów stacyjnych w Krakowie oraz celebransów:

5. TYDZIEŃ WIELKIEGO POSTU

- 3.04 - Kościół św. Marka – bp Szkodoń
- 4.04 - Kościół św. Jadwigi (Krowodrza) – bp Ryś
- 5.04 - Kościół św. Stanisława Kostki (Dębni) bp Szkodoń
- 6.04 - Kościół św. Józefa (Podgórze) - abp Jędraszewski
- 7.04 - Kościół ss. Albertynek „Ecce Homo” (ul. Woronicza) – bp Zajac
- 8.04 - Kościół św. Floriana – kard. Dziwisz

W piątki o 15.00 na Salwatorze

W każdy piątek o godz. 15.00, w naszym kościele odprawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

Śluchaj, córko Moja, choć wszystkie dzieła z woli Mojej powstające, są narażone na wielkie cierpienia, to jednak rozważ czy było z nich które narażone na większe trudności, jak dzieło bezpośrednio Moje - dzieło Odkupienia. Nie powinnaś się zbyt przejmować przeciwnościami. Świat nie jest tak silny, jak się wydaje, jego siła jest ściśle ograniczona. Wiedz o tym, córko Moja, że jeżeli dusza twoja jest napełniona żarem czystej Mojej miłości, wtenczas wszystkie trudności pierzchają jak mgła przed promieniem słońca i boją się takiej duszy zaczepić, a wszyscy przeciwnicy boją się z nią zaczynać, bo czują, że ta dusza jest silniejsza ponad świat cały. . . (Dz. 1643)

5. NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

(J 11, 1-45)

Z jednej strony dobrze wiemy, że śmierć jest oczywistością, której nie możemy od siebie odsunąć, a z drugiej strony, kiedy doświadczymy śmierci ukochanej osoby, nie możemy się z tym pogodzić. Z pewnością łatwiej się teoretyzuje, niż przeżywa doświadczalnie. Jezus również przeżył mocno śmierć swojego przyjaciela Łazarza, a Jego płacz jest na to najlepszym dowodem. Ostatecznie jednak okazało się, że śmierć nie jest tak silna jak się wydaje, ani też ostatnie słowo nie należy do niej. Cud wskrzeszenia Łazarza najlepiej to pokazuje. Jest tylko jednak jedna osoba, która wygrywa ze śmiercią – Chrystus. Warto z Nim wiązać swoje życie, by nie dać się pokonać śmierci.

ks. Tomasz Gętlek

Prace konserwatorskie trwają...

Osoby wspierające konserwację
zabytkowej kapliczki „Golgota” na ścianie kościoła Sióstr Norbertanek i obrazu
„Pana Jezusa Ukrzyżowanego z grajkiem”
w kościele Najświętszego Salwatora:

Marianna Korzeniowska, Maria i Jan Polańscy, Poniszczyk, Róża i Andrzej Dudowie, Teresa Klisiewicz, Janina Bożyk, Barbara Pajak, Rościszewscy, Józefa Wyrwa, J. Sikorska, Wanda i Kazimierz Graczyk, Janina i Aleksander Karczowie, Lukowicz, ks. S. Sudoł, ks. Tomasz Gętlek, Dorota Jasińska

i inne osoby, chcące pozostać anonimowymi.

Święty Jan Chrzyciel de La Salle (1651 - 1719)

„Sekret Jana Chrzyciela de La Salle polega na głębokiej i żywej więzi z Chrystusem, utrzymywanej przez codzienną modlitwę, z którego to źródła czerpał on właściwą sobie twórczą odwagę. Wsluchując się w głos Boga, otrzymywał od Niego światło, które pozwalało mu rozpoznawać stopniowo pilne potrzeby swojej epoki, aby następnie odpowiednio je zaspokajać”.

(Jan Paweł II z okazji 350 rocznicy urodzin św. Jana Chrzyciela de La Salle, 2001r.)

7 kwietnia przypada liturgiczne wspomnienie Świętego Jana Chrzyciela de la Salle (dzień śmierci Świętego oraz - dzień jego narodzin dla nieba), prezbitera, niezwykle założyciela i opiekuna szkół dla ubogich sierot. Ze względu jednak na okres Wielkiego Postu, w którym zazwyczaj przypada ten dzień, w Zgromadzeniu Braci Szkół Chrześcijańskich uroczystość ku czci Założyciela obchodzona jest 15 maja.

Święty Jan od dzieciństwa postanowił swoje życie przeżyć w kapłaństwie, dlatego już jako młodzianek chłopak wyjechał do Paryża, gdzie podjął studia teologiczne. W 1678 roku dwudziestosiedmiolatek otrzymał święcenia kapłańskie, a w trzy lata później obronił doktorat z teologii. Błyskawicznie został proboszczem. Piął się w górę i wielu zazdrościło mu takiej „kariery”. Wykształcony, świetnie zapowiadający się kapłan zaczął otaczać się ludźmi, których bogate społeczeństwo zepchnęło na margines. Zjednał sobie nauczycieli, którzy zafascynowani jego stylem życia postanowili - jak on - poświęcić się kształceniu dzieci i młodzieży, zwłaszcza tych z najuboższych rodzin. Z czasem z tych przygodnych, ale ofiarnych nauczycieli ukształtował nowe zgromadzenie zakonne Braci Szkół Chrześcijańskich - zgromadzenie nie kleryczne, tzn. jego członkami byli bracia zakonni. Gdy powstało w 1684 roku, Jan miał 31 lat. Istotą ich duchowości była wiara. Swoich braci zachęcał do serdecznego zjednoczenia z Chrystusem, do lektury Pisma Świętego, trwania w obecności Bożej, pokornego i głęboko osobistego umiłowania tajemnicy Wcielenia Syna Bożego, kultu Matki Bożej i nabożeństwa do św. Józefa, Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny, którego wybrał na szczególnego patrona zgromadzenia. Założyciel zgromadzenia głosił potrzebę uświęcenia siebie „dla i poprzez nauczanie”.

Równocześnie powstawały szkoły z prawdziwego zdarzenia prowadzone przez braci - były to początki szkoły podstawowej we Francji. Prawdziwą nowością (na skalę światową!) było to, że nauka była bezpłatna i prowadzona w języku narodowym (nie jak dotąd po łacinie). W celu kształcenia braci - przyszłych nauczycieli - Jan tworzył seminaria nauczycielskie. W samej Francji do czasu wybuchu rewolucji działało aż 126 szkół i ponad 1000 braci szkolnych. Swoje dzieło św. Jan okupił wielkim cierpieniem. Pomysł darmowych szkół dla najuboższych nie podobał się wyraźnie tym, którzy czerpali z edukacji dzieci spore zyski. Dzieło braci szkolnych o mało nie legło w gruzach, ale dzięki życzliwym i wpływowym ludziom przetrwało i czyni wiele dobrego również i dzisiaj.

W Polsce Zgromadzenie Braci Szkół Chrześcijańskich istnieje od 1903 roku. Pierwszą placówkę zorganizowano we Lwowie, do którego Bracia przybyli z Wiednia na zaproszenie ks. Arcybiskupa św. Józefa Bilczewskiego. W roku 1922 ze Lwowa Bracia przybyli do Częstochowy. Prowincja Zgromadzenia Braci Szkół Chrześcijańskich w Polsce liczy 58 Braci w 11 wspólnotach. Swoje powołanie realizują oni poprzez edukację w prowadzonych przez siebie szkołach w Częstochowie i Gdańsku, nauczając w szkołach państwowych w Częstochowie, Łaskach Warszawskich, Lublinie i Piotrkowie Trybunalskim oraz prowadząc domy wychowawcze dla dzieci i młodzieży w Częstochowie i Uszycach, domy opieki społecznej dla dzieci i młodzieży w Przytocku i Zawadzkiem. W Kopcu k/Częstochowy znajduje się Dom Formacyjny dla kandydatów do zgromadzenia. Wierność powołaniu doprowadziła już 89 Braci do chwały ołtarza, a proces beatyfikacyjny 80 kolejnych jest w toku. Wśród nich jest Brat Franciszek Taranek z Polski.

Święty Jan Chrzyciel de la Salle po krótkiej chorobie, pełen zasług, odszedł do Pana w Wielki Piątek 7 IV 1719 r., kilka tygodni przed ukończeniem 68 roku życia. Ciało świętego złożono przy domu generalnym zakonu w Rzymie. Został kanonizowany przez papieża Leona XIII w roku 1900, natomiast papież Pius XII ogłosił św. Jana 15 V 1950 patronem Zgromadzenia Braci Szkolnych, chrześcijańskiego nauczania, nauczycieli i wychowawców.

W ikonografii św. Jan przedstawiony jest w stroju zakonnym: w czarnym habicie z białym rabatem i białym kołnierzykiem oraz z piuską zakonną na głowie, najczęściej wraz z otaczającymi go dziećmi.

Bogumiła Puchała

KRAKÓW według Felicji

BYŁO

- Z okazji 223. rocznicy Insurekcji Kościuszkowskiej 4 marca odbyła się na Rynku Głównym uroczysta inauguracja Roku Kościuszkowskiego. Przedstawiciele władz, członkowie Komitetu Kopca Kościuszki, dzieci i młodzież z patronackich szkół, Bracia Kurkowi, krakowianie i turyści zebrani pod Wieżą Ratuszową usłyszeli słowa listu Prezydenta RP Andrzeja Dudy: „Ufam, że obchody Roku Tadeusza Kościuszki przypomną osobę i zasługi patrona naszej wolności. Jego życie, myśli i dokonania staną się na nowo źródłem inspiracji dla Polaków oraz dla innych narodów, w historii których obecny jest sam Kościuszko, bądź ideały, którym służył.”

- Około 50 statystów i aktorów - m.in. Tomasz Schimscheiner (wcielił się w rolę Kościuszki) oraz Andrzej Deskur - ubranych w stroje z okresu końca XVIII wieku wzięło udział w filmowej inscenizacji przysięgi Tadeusza Kościuszki z 1794 r., opartej na obrazie Wojciecha Kossaka. Film jest częścią cyklu edukacyjnego „Historia w żywych obrazach”, który jest przygotowywany z okazji 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości.

- W ubiegłą sobotę kilkaset osób na Rynku Głównym w Krakowie wykonało wspólnie hymn Unii Europejskiej „Ode do radości”. Sobotni happening zorganizowano z okazji 60. rocznicy podpisania Traktatów Rzymskich. Do akompaniamentu przyłączył się również hejnalista. Większość uczestników miała ze sobą błękitne flagi UE z 12. żółtymi gwiazdami.

JEST:

- Naukowcy z AGH w ramach eksperymentu ATLAS na Wielkim Zderzaczu Hadronów w CERN dokonali pierwszej obserwacji rozproszenia światła na świetle. Badania mają pionierski charakter, a ich wyniki mogą otworzyć drzwi do tzw. nowej fizyki. Ostateczny rezultat prowadzonych badań został zaprezentowany w lutym tego roku na najważniejszej konferencji z dziedziny fizyki zderzeń ciężkich jonów „Quark Matter” w Chicago.

- Weekendowe spacer - ulica Kanoniczna. Ulica Kanoniczna jest jedną z najpiękniejszych i zabytkowych uliczek Starego Miasta. Często odwiedzana przez turystów. Znajduje się tu wiele zabytkowych kamienic m.in.: Pałac Górków, Dom Dziekański, Dom św. Stanisława, Dom Kapitulny, Dom Pod Trzema Koronami, Pałac Floriana z Mokrska, kamienica „Pod Motylem”, kamienica „Pod Aniołkami”. Obecnie w dawnym Domu Rycerskim mieści się zakład naukowy Uniwersytetu Jagiellońskiego. W Domu Długosza znajduje się rektorat Papieskiej Akademii Teologicznej. Na Kanonicznej swoją siedzibę ma Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się”, Muzeum Archidiecezjalne Kardynała Karola Wojtyły, Pałac biskupa Erazma Ciołka, Cricoteka. Przy Kanonicznej znajduje się Plac św. Marii Magdaleny. Malownicza ulica Kanonicza położona jest od północnej strony Wzgórza Wawelskiego, pomiędzy ul. Senacką i ul. Podzamcze.

BĘDZIE:

- Fundacja Aktywna Małopolska (którą wspiera „Gazeta Krakowska”) wraz z Muzeum Dom Rodzinny Ojca Świętego Jana Pawła II w Wadowicach zamierzają stworzyć aplikację wirtualnej rzeczywistości umożliwiającą zapoznanie się z życiem i dziełem Papieża - Polaka. Środki mają pochodzić z programu Kultura Cyfrowa 2017. Wnętrza i najcenniejsze eksponaty muzeum w Wadowicach, zostaną udostępnione w formie aplikacji VR (wirtualnej rzeczywistości) zawierającej: filmy, animacje komputerowe i skany 3D.

- Rodziny znajdujące się w trudnej sytuacji finansowej, opiekujące się dziećmi w ciężkim stanie klinicznym, mogą ubiegać się o roczne stypendium Stowarzyszenia SPES. Program Pomocy Dzieciom jest przeznaczony dla dzieci, które wskutek choroby lub wypadku znalazły się w ciężkim stanie klinicznym, wymagających wsparcia funkcji życiowych za pomocą specjalistycznej aparatury oraz całodobowych specjalistycznych zabiegów. Nabór wniosków trwa do 9 kwietnia. Szczegółowe informacje na temat stypendium można uzyskać na stronie www.dla-dzieci.spes.org.pl.

Opr. Felicja Niedzielska

Różności z przeszłości i teraźniejszości

2 kwietnia

742 – Urodził się Karol Wielki, król Franków, Burgundii i Longobardów, Święty Cesarz Rzymski (zm. 814)

1845 – Francuscy fizycy Armand Fizeau i Jean Bernard Léon Foucault wykonali pierwsze zdjęcie Słońca.

1976 – Kopalnia soli w Wieliczce została wpisana do rejestru zabytków.

3 kwietnia

1243 – Książę pomorski Barnim I lokował Szczecin na prawie magdeburskim.

1981 – Ukazało się pierwsze wydanie „Tygodnika Solidarność”.

4 kwietnia

1919 – W Warszawie założono kabaret Qui Pro Quo.

1959 – Polskie Radio rozpoczęło regularne nadawanie audycji w esperanto.

5 kwietnia

1573 – Otwarto pierwszy warszawski stały most na Wiśle.

1831 – W Teatrze Narodowym w Warszawie odbyła się premiera Warszawianki, oficjalnej pieśni powstania listopadowego.

6 kwietnia

648 p.n.e. – Astronom Archilochus odnotował pierwsze w historii Grecji zaćmienie Słońca.

885 – Zmarł Metody, grecki misjonarz, święty (ur. ok. 825).

1327 – Włoski poeta Francesco Petrarca miał w kościele w Awinionie po raz pierwszy ujrzeć Laure, której poświęcił później 366 utworów poetyckich.

1483 – Urodził się Rafael Santi, włoski malarz, architekt (zm. 1520).

1748 – Rozpoczęły się prace wykopaliskowe w Pompejach.

1848 – Władze austriackie przyznały pełną autonomię Uniwersytetowi Lwowskiemu i zezwoliły na wykłady w języku polskim.

1896 – W Atenach rozpoczęły się pierwsze nowożytnie Igrzyska Olimpijskie. Pierwszym mistrzem olimpijskim został amerykański trójskoczek James Connolly.

7 kwietnia

1724 – W kościele św. Mikołaja w Lipsku Johann Sebastian Bach poprowadził prawykonanie swej Pasji według św. Jana.

1827 – Angielski aptekarz John Walker sprzedał pierwsze pudełko wynalezionych przez siebie zapalek.

1900 – Urodził się Adolf Dymśa, polski aktor (zm. 1975).

1928 – Spłonął Teatr Bagatela w Krakowie.

1983 – Astronaucci Donald Peterson i Story Musgrave odbyli pierwszy w historii spacer kosmiczny z pokładu wahadłowca (Challenger).

8 kwietnia

1919 – Założono Akademię Górniczo-Hutniczą w Krakowie.

1973 – Zmarł Pablo Picasso, hiszpański malarz, rzeźbiarz, grafik, ceramik (ur. 1881).

Tak kończy się Tygodnikowa i tygodniowa roczna podróż po historii i dniu dzisiejszym. Teraźniejszość obserwujemy na bieżąco. W przeszłości nie wydarzyło się nic nowego.

Opr. Maria Teresa Michalska

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

V NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

2 IV 2017 r.

1. „NAWRACAJCIE SIĘ I WIERZCIE W EWANGELIE” Przeżywamy czas Wielkiego Postu – czas pokuty i nawrócenia. Czas, który jest szczególną okazją do modlitwy, postu i jałmużny. Dzisiaj Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym o godz. 18.00. W Polsce za udział w Gorzkich żalach, można dostąpić odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami. Składka na Gorzkich żalach jest przeznaczona na kwiaty do Bożego Grobu.

2. W dniu dzisiejszym rozpoczynamy rekolekcje wielkopostne, które wygłosi Ks. Kanonik Ireneusz Okarmus, przygotowujące nas do chrześcijańskiego przeżycia Wielkiego Tygodnia i Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego. Szczegółowy program rekolekcji wielkopostnych jest wywieszony w gablotce przed kościołem, w Tygodniku Salwatorskim i na stronie internetowej parafii - www.parafiasalwator.pl.

3. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominamy:
we wtorek – O godz. 18.00. msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.

w I środę miesiąca – Po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, na którą zapraszamy wszystkich parafian i członków Wspólnoty Żywego Różańca. Po mszy św. zmianka różańcowa dla Wspólnoty Żywego Różańca.

w I czwartek miesiąca – Po mszy św. wieczornej „Godzina Święta”, Litania do Pana Jezusa Najwyższego Kapłana i modlitwy o nowe powołania kapłańskie i zakonne z naszej parafii.

w I piątek miesiąca – Msza św. dla dzieci o godz. 16.30. Po mszy św. wieczornej adoracja Najświętszego Sakramentu, Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa i koronka do Miłosierdzia Bożego. Spowiedź św. – 6.30. – 8.30., 16.30. – 18.30.

DROGA KRZYŻOWA DLA STARSZYCH – 17.15

PROWADZONA PRZEZ WSPÓLNOTĘ ŻYWEGO RÓŻAŃCA

4. W czwartek na mszy św. o godz. 18.00. J. E. Ks. Biskup Jan Zając udzieli młodzieży naszej parafii Sakramentu Bierzmowania, którą otaczamy szczególną modlitwą, prosząc dla niej o otwarcie się na działanie Ducha św., o dary Ducha św.

5. Wszystkich chorych i starszych, którzy nie mogą przyjść do kościoła, a pragną przystąpić do spowiedzi św. i Komunii św. z okazji Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego odwiedzimy w tym tygodniu. Wszystkich chętnych prosimy zgłaszać dzisiaj, w poniedziałek, wtorek i środę w zakrystii lub w kancelarii parafialnej.

6. W ubiegłą niedzielę złożono na konserwację i renowację „Golgoty” przy kościele Sióstr Norbertanek i ołtarza „Pana Jezusa Ukrzyżowanego z grajkiem”, ambony i chóru w kościele Najświętszego Salwatora ofiarę na tacę w wysokości 6.500 zł i w kopertach w wysokości 31.400 zł. Wszystkim fundatorom i ofiarodawcom składamy serdeczne podziękowanie - „Bóg zapłać”.

Z serwisów informacyjnych

Patronalne święto Nursji, rodzinnego miasta św. Benedykta i jego bliźniaczej siostry św. Scholastyki, obchodzone było w tym roku na gruzach pozostałych po trzęsieniu ziemi 30 października ub. roku. Nie ma już bazyliki wzniesionej nad rodzinnym domem Benedykta i Scholastyki. Mszę sprawowano na centralnym placu przed cudownie ocalałą figurą świętego.

W Watykanie został opublikowany program pielgrzymki Papieża do Fatimy, która odbędzie się 12 i 13 maja b. r. Po przylocie do Portugalii Franciszek spotka się w piątek po południu z prezydentem tego kraju, a następnie przeleci helikopterem do Fatimy. Tam uda się najpierw na modlitwę do kaplicy objawień, a wieczorem, o godz. 21.30, spotka się z wiernymi, poświęci świece i odmówi różaniec.

Milion dolarów przekazał Watykan na renowację bazylik Grobu Pańskiego w Jerozolimie i Narodzenia Chrystusa w Betlejem.

Rada Konstytucyjna we Francji zaaprobowwała nowe kontrowersyjne prawo, zakazujące rozpowszechniania treści, które mogłyby odwieść kobietę od aborcji. obrońcy życia nie mogą prowadzić działalności skierowanej bezpośrednio do kobiet w ciąży. Zdaniem ekspertów prawo to skutecznie zablokuje pracę wielu wolontariuszy, poradni czy telefonów zaufania przeznaczonych dla matek w trudnej sytuacji. Za przekroczenie zakazu rząd przewidział bowiem drakońskie kary: do 30 tys. euro grzywny i do dwóch lat pozbawienia wolności.

Sześć nowych odwiertów geotermalnych służących do ogrzewania domów lub produkcji energii może powstać w Polsce w najbliższym czasie. Na odwierty badawcze Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przeznaczył 200 mln zł. Nowe ciepłownie geotermalne, wzorowane na pionierskiej, ogrzewającej Zakopane od końca lat 90-tych, mają szansę powstać w Sieradzu, Kole, Koninie czy Sochaczewie. Z wiedzy ekspertów wynika, że źródła geotermalne występują w pasie od województwa zachodniopomorskiego po Zamojszczyznę. Na odnawialne źródła energii oraz finansowanie wytwarzania źródeł geotermalnych w korelacji z rozbudową i modernizacją sieci ciepłowniczych jest 1,4 miliarda euro, czyli ponad 5 miliardów złotych z funduszy unijnych.

MGK

7. W minionym tygodniu Miłosierny Bóg powołał z naszej wspólnoty parafialnej do wieczności s.p:

+ Helena Kozanecka – ul. Filarecka

+ Stanisław Widlak – al. Krasieńskiego

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj im wieczne spoczywanie.

8. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. Przy wyjściu z kościoła są do nabycia różne religijne czasopisma: Gość Niedzielny, Niedziela, Źródło, Tygodnik Salwatorski.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

2.IV. – 5.IV. 2017 r.

**NAWRACAJCIE SIĘ
I WIERZCIE W EWANGELIĘ**

2.IV. – NIEDZIELA

- 6.30** – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 7.30** – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 9.00** – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 10.30** – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla dzieci i młodzieży
- 11.15** – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 12.00** – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 13.15** – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 18.00** – Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym
- 19.00** – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich

3.IV. – PONIEDZIAŁEK

- 8.00** – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 15.00** – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla starszych i chorych
- 18.00** – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 19.30** – Liturgia Słowa z konferencją dla młodzieży

4.IV. – WTOREK

- 8.00** – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 15.00** – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla starszych i chorych
- 18.00** – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 19.30** – Nabożeństwo pokutne z konferencją dla młodzieży

5.IV. – ŚRODA

- 8.00** – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 14.30** – Spowiedź św. dla starszych i chorych
- 15.00** – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla starszych i chorych z udzieleniem Sakramentu Namaszczenia Chorych
- 18.00** – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA – ŚRODA

7.30 – 8.00

14.30 – 16.00

17.00 – 18.30

Rekolekcje prowadzi ks. Ireneusz Okarmus

Parafialny chór mieszany "Salwator"

zaprasza wszystkich chętnych

do dołączenia do zespołu. Próby odbywają się we wtorki o 20.15 i czwartki o 19.30 w sali pod plebanią. Zainteresowane osoby prosimy o kontakt z panią dyrygent Zofią Kozioł pod nr tel. 501-606-123 lub mailowo chor.salwator@gmail.com

M. Peterson

Program Wielkiego Tygodnia

NIEDZIELA PALMOWA

10.30 – Procesja z palmami, Konkurs palm dla dzieci i młodzieży

WIELKI CZWARTEK

18.00 – Msza Św. Wieczery Pańskiej - Procesja do Ciemnicy – adoracja Pana Jezusa
20.00 – Adoracja Pana Jezusa w milczeniu
21.00 – Akcja Katolicka - Wspólnota Modlitewna
22.00 – Młodzież – Grupa Areopag
23.00 – Rada Duszpasterska - Wspólnota Żywego Różańca - Bractwo św. Anny
24.00 – Siostry Norbertanki
Spowiedź święta - 7.00 – 9.00, 16.30 – 17.30

WIELKI PIĄTEK

7.00 – 18.00 – Adoracja Pana Jezusa - Wspólnota Żywego Różańca
12.00 – Droga Krzyżowa dla dzieci
15.00 – Droga Krzyżowa dla starszych
18.00 – Liturgia Męki Pańskiej - Procesja do Grobu – adoracja Pana Jezusa
20.00 – Adoracja Pana Jezusa w milczeniu
21.00 – Rada Duszpasterska - Wspólnota Żywego Różańca - Bractwo św. Anny
22.00 – Młodzież – Grupa AREOPAG
23.00 – Akcja Katolicka - Wspólnota Modlitewna
24.00 – Siostry Norbertanki
Spowiedź święta - 7.00 – 9.00, 16.30 – 17.30
NOC KONFESJONAŁU – 20.00 – 24.00.

WIELKA SOBOTA

7.00 – 18.00 – Adoracja Pana Jezusa - Bractwo św. Anny
10.00 – 17.00 – Poświęcenie pokarmów – co 20 minut
18.00 – Liturgia Wigilii Paschalnej - Procesja Rezurekcyjna (prosimy przynieść świece)

ALLELUJA, ALLELUJA, ALLELUJA